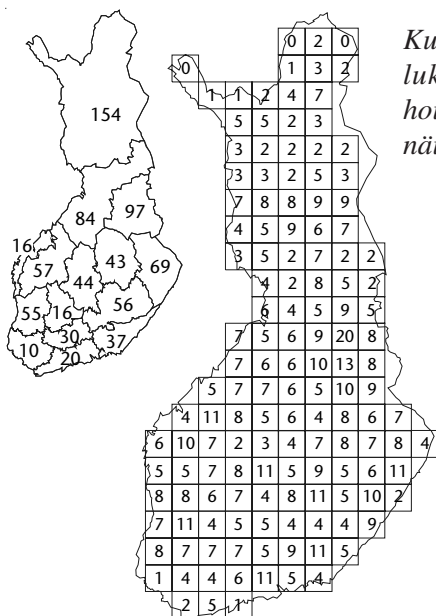

Metsäkanalintukannat heikkenivät

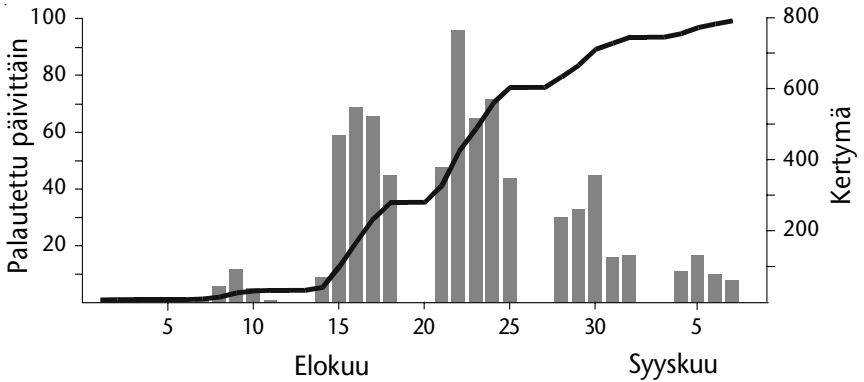
Pekka Helle ja Marcus Wikman

Riistakolmiolaskennat tehtiin elokuussa koko maan kattavina kahdennentoista kerran. Riistantutkimuksella oli 7.9. mennessä käytettävissään 778 kolmion havainnot. Maastoaineiston keräämiseen on osallistunut yli 5 200 henkilöä, ja laskennoissa on havaittu lähes 9 900 metsäkanalintua. Metson, teeren, pyyn ja riekon yhteistiheys oli 18 yksilöä metsämaan neliökilometrillä, mikä on noin 10 % pienempi tiheys kuin vuosi sitten ja 11 % pienempi tiheys kuin koko 1990-luvun keskiarvo. Metson kokonaiskanta pieneni 13 %, joskin Lapissa, Pohjois-Karjalassa ja Hämeessä tiheys säilyi edellisvuoden tasolla tai jopa hieman kohosi. Teerikanta pieneni noin 15 %. Maan lounaisosissa teeritiheys kohosi, mutta muualla maassa väheneminen oli selvää, yleisesti 20-40 %. Pyyn kokonaiskanta Suomessa oli sama kuin vuosi sitten, mutta alueellisesti havaittiin muutoksia kumpaankin suuntaan. Länsi- ja Kaakkois-Suomessa, Kainuussa ja Lapissa pyytiheys koheni jonkin verran, mutta laski muualla 10-30 %. Lapissa riekkokanta vahvistui lievästi, mutta etelässä tiheydet laskivat tuntuvasti. Lintutiheyksien pieneneminen näyttää johtuneen heikosta lisääntymistuloksesta. Laskennassa havaittujen aikuisten yksilöiden määrä oli yleisesti ottaen sama kuin edellisvuonna, mutta erityisesti metson ja teeren poikaslintujen osuudet olivat pienemmät. Heikko pesimämenestys voi olla ainakin osittain seurausta viileästä ja sateisesta alkukesästä. Metsäkanalintujen säännönmukainen runsaudentvaihtelu, ns. syklinen kannanvaihtelu, on koko 1990-luvun ollut epä-säännöllisempää kuin aikaisempina vuosikymmeninä.

Tässä esitetään elokuun riistakolmiolaskentojen tulokset osittain uudistetulla tavalla. Laskettujen riistakolmioiden lukumäärä esitetään kuvassa 1. Riistantutkimuksella oli 7.9. mennessä käytettävissä 778 riistakolmion tulokset. Pieni osa laskentatuloksista on vielä saapumatta, mutta lopulliset tulokset eivät tämänhetkisestä paljonkaan muutu. Pääosa kolmioista kierrettiin suositelluimpaan aikaan 10.-20.8. (kuva 2). Tämän aikavälin kahtena viikonloppuna oli pääosassa Suomea kelvollinen laskentasää. Jokaisesta lajista esitetään runsauskartta (aukeama sivuilla 4-5) ja sivuilla 6-20 ovat riistanhoitopiirikohtaiset tulostiivistelmät, josta selviävät eri lajien runsausvaihtelut vuosina 1988(89)-2000 ja vuoden 2000 tulosten pääkohdat. *Muutos*-luku riistanhoitopiirikohtaisissa taulukoissa kertoo kokonaistiheyden muutoksen alueella prosentteina edellisvuotisesta. *Indeksi 2000* ilmoittaa tämän vuoden suhteellisen tiheysarvon verrattuna koko riistakolmiolaskentakauden 1989-1999 keskiarvoon, jolle on annettu vertausluku 100. Riistakolmiolaskentojen tulosyhteenvedoja on luettavissa myös Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen kotisivuilta osoitteessa www.rktl.fi.

Kuva 1. Laskettujen riistakolmioiden lukumäärä elokuussa 2000 riistanhoitopiireittäin ja 50 x 50 km:n yhteinäiskoordinaattiruuduittain.

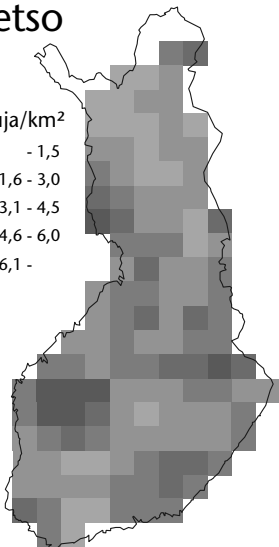
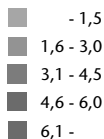
Kuva 2. Riistantutkimukseen palautettujen laskentatulosten ajallinen jakauma saapumispäivän suhteen. Laskentatulokset ovat tutkimuksen käytettävissä tavallisesti 2-5 päivää maastolaskennan suorittamisesta.

Pyy ennallaan, muut lajit vähenivät

Metson koko maan keskitiheys oli 13 % alhaisempi kuin vuosi sitten. Pohjois-Karjalassa ja Uudenmaan sekä Hämeen alueella metso runsastui hieman, ja Lapissa metsotiheys oli sama kuin edellisvuonna. Kaikkialla muualla metso väheni selvästi, alueesta riippuen 10-30 %. Teeri väheni suunnilleen samassa määrin kuin metso, koko maan keskiarvo laski 15 %. Suomen lounaisosissa teeritiheydet pysyivät ennallaan tai jopa kohosivat, mutta muualla maassa väheneminen oli yleisesti 20-40 %. Koko maan pyytiheyden keskiarvo oli sama kuin vuosi sitten. Suuressa osassa Suomea pyytiheys oli alhaisempi kuin edellisvuonna, mutta Länsi- ja Kaakkois-Suomessa sekä Kainuussa ja Lapissa se oli sama tai korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Koko maan riekkotiheys aleni, mutta tämä keskiarvo johtuu kahdesta erisuuntaisesta muutoksesta. Lapin riekkokanta vahvistui, mutta muualla riekkotiheys aleni huomattavasti. Riekkokanta on nyt esiintymisalueensa eteläosissa niin vähälukuinen, että lajin eteläisimmät kannat ovat lähiaikoina häviämistä vaarassa.

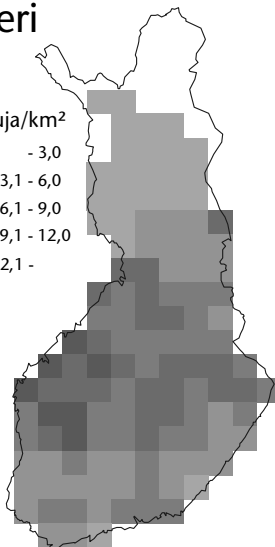
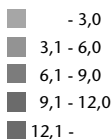
Metso

Lintuja/km²

Teeri

Lintuja/km²

Kuva 3. Metsäkanalintujen keskimääräinen tiheys (yksilöä/km² metsämaata) 50 x 50 km:n ruuduissa elokuussa 2000.

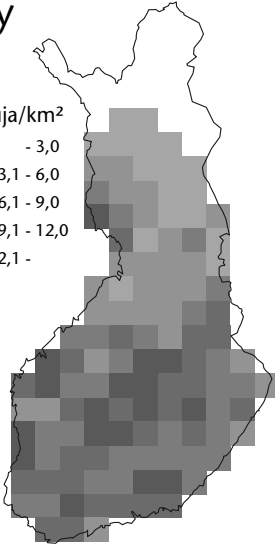
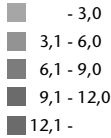
Poikasmäärät pieniä

Lintukantojen poikasosuudet elokuussa olivat yleisesti ottaen alhaisia, mikä kuvastaa heikkoa lisääntymismenestystä. Metson, teeren ja riekon poikasosuus kaikista havaituista yksilöistä oli selvästi pienempi kuin edellisvuonna; pyyllä ei voida havaita mainittavaa muutosta. Pääosin nyt havaitut kannanlaskut ovatkin seurausta heikosta pesintämenestyksestä.

Alhainen poikasosuus elokuussa voi johtua useasta eri tekijästä. Pesinnän onnistumiseen voivat vaikuttaa ainakin poikaskauden sääolot, pesiin ja poikueisiin kohdistuvan saalistuksen voimakkuus sekä lintukannan rakenteelliset tekijät (kuten ensipesijöiden ja kokeneempien vanhojen lintujen lukusuhde). On ilmeistä, että monet eri tekijät ovat vaikuttamassa samanaikaisesti. Todennäköistä on, että tänä kesänä elokuussa havaitut pienet poikasmäärät johtuvat ainakin osittain epäkiitollisista alkukesän sääoloista.

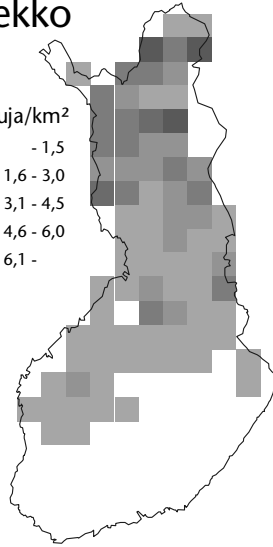
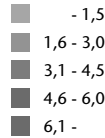
Pyy

Lintuja/km²

Riekkö

Lintuja/km²

Syksyn metsästys

Metsäkanalintujen kannanmuutokset ovat olleet oikukkaita koko 1990-luvun. Tästä syystä kannanmuutosten ennustamiselle ei ole ollut edellytyksiä. Elokuun 1999 laskentatuloksissa oli piirteitä, jotka enteilivät “vanhan hyvän ajan” jaksoittaisuuden paluuta lintukantojen vaihtelussa. Merkinä tällaisesta oli mm. se, että kannanmuutos edellisvuodesta oli laajoilla alueilla ja useammallakin lajilla samansuuntainen. Elokuun 2000 laskentatulokset eivät kuitenkaan vahvista vuodentakaisia toiveita, pikemminkin päinvastoin.

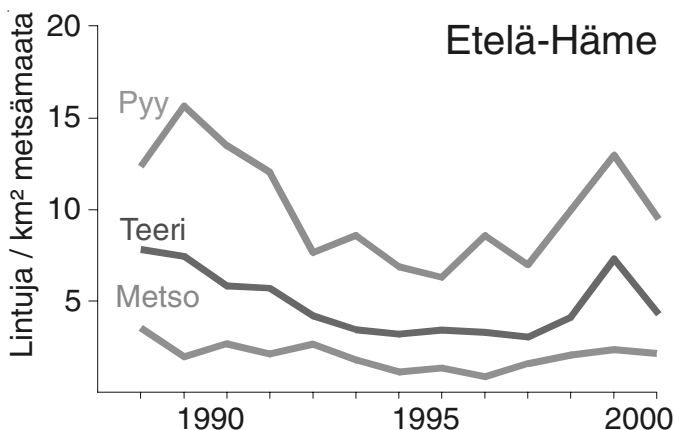
Riistantutkimus on aikaisempina vuosina antanut suosituksia syksyn metsästyksesi. Tänä vuonna verotusprosenttia on vaikeaa antaa, sillä on lähes mahdotonta arvioida kannankehitysvaihetta ollaan. Varovaisuusperiaatteen pohjalta riistantutkimuksen suositus tälle syksyille on 4-6 % elokuun laskentatuloksen lintumäärästä. Heikon lintutilanteen Lappi on tässä suhteessa ratkaisunsa jo tehnyt, sillä pääosassa Lappia metso, teeri ja pyy ovat rauhoitettuja ja metsästyksenkin alueilla pyyntiaikaa on vain 11 päivää.

Etelä-Häme

Metsäkanalintujen yhteistiheys Etelä-Hämeessä pieneni tuntuvasti edellisvuotisesta, noin 30 %. Metsotiheys oli edellisvuotisella tasolla ja hieman päättyneen 10-vuotiskauden keskitiheyttä korkeampi. Myös metson poikastuotto oli sama kuin vuosi sitten. Teeritiheys laski roimasti ja on nyt selvästi 1990-luvun keskiarvoa pienempi. Kannanlasku johtui erityisen alhaisesta poikastuotosta. Pyytiheys laski niin ikään tuntuvasti, noin 30 %. Muutos johtui yhtä lailla aikuisten määrän pienemisestä kuin heikosta lisääntymisestä. Pyykanta on kuitenkin vain hieman pienempi kuin 1990-luvulla keskimäärin.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Etelä-Hämeen riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	2,1	38	3,2	-8	108
<i>Teeri</i>	4,2	27	3,1	-42	86
<i>Pyy</i>	9,1	42	3,1	-30	90
<i>Riekkö</i>	-	-	-	-	-

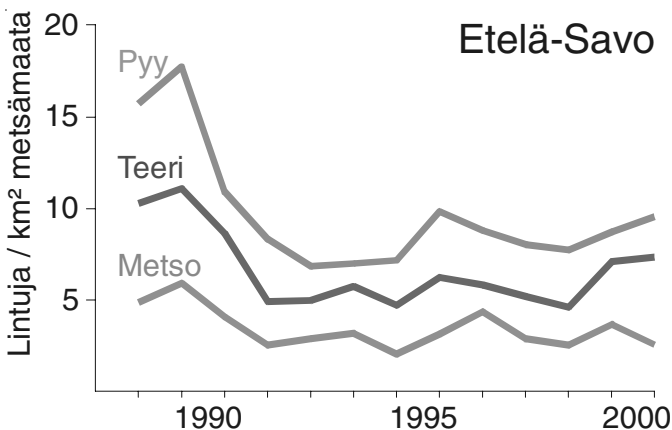
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Etelä-Hämeen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Etelä-Savo

Lajien yhteistiheys oli sama kuin vuosi sitten. Metsotiheys pieneni edellisvuodesta selvästi, mikä johtui vähäisestä poikasten määrästä. Metsotiheys on viidenneksen verran aikaisempien riistakolmiovuosien keskiarvon alapuolella. Teeritiheys oli sama kuin vuosi sitten aikaisemmin ja 1990-luvun keskiarvotasolla. Etelä-Savon pyykanta vahvistui hieman ja on täsmälleen 1990-luvun keskitasossa. Etelä-Savossa ”perinteinen” 6-7 vuoden syklisyys on hyvällä tahdolla nähtävissä etenkin pyyllä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Etelä-Savon riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsasus</i> <i>Yks./km²</i>	<i>Poikas-</i> <i>osuus (%)</i>	<i>Poikue-</i> <i>koko</i>	<i>Muutos</i> <i>(%)</i>	<i>Indeksi</i> <i>2000</i>
<i>Metso</i>	2,8	21	2,8	-24	80
<i>Teeri</i>	7,1	37	3,4	0	107
<i>Pyy</i>	9,3	39	4,0	6	95
<i>Riekkö</i>	-	-	-	-	-

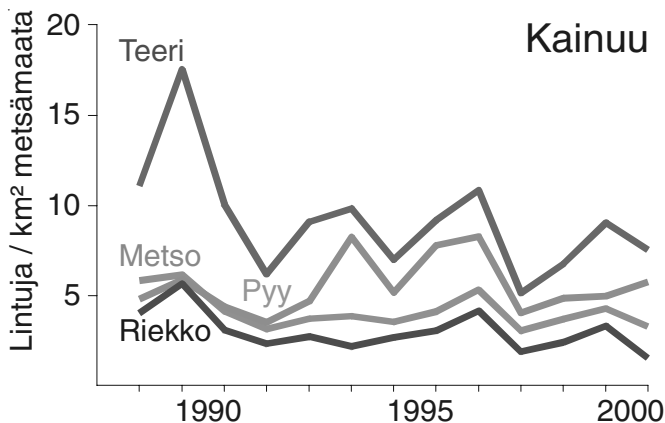
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Etelä-Savon riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Kainuu

Lajien kokonaistiheys Kainuussa oli sama kuin vuotta aikaisemmin. Eri lajien tiheydet käyttäytyivät kuitenkin hyvin eri tavoin. Metso- ja teeritiheydet laskivat edellisvuodesta selvästi ja riekkotiheys todella huomattavasti. Päinvastoin kuin muut lajit, pyykanta vahvistui tuntuvasti. Aikaisempien kolmiolaskentavuosien valossa tämä vuosi on Kainuussa vaatimaton: vain pyyn elokuinen tiheys on aikaisempien vuosien keskiarvon tuntumassa, mutta muiden lajien tiheydet ovat selvästi pitkäaikaiskeskiarvojen alapuolella.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Kainuun riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsasus</i> <i>Yks./km²</i>	<i>Poikas-</i> <i>osuus (%)</i>	<i>Poikue-</i> <i>koko</i>	<i>Muutos</i> <i>(%)</i>	<i>Indeksi</i> <i>2000</i>
<i>Metso</i>	3,1	41	2,9	-28	73
<i>Teeri</i>	7,4	51	3,9	-18	79
<i>Pyy</i>	5,7	57	4,0	16	103
<i>Riekko</i>	1,7	65	6,1	-50	53

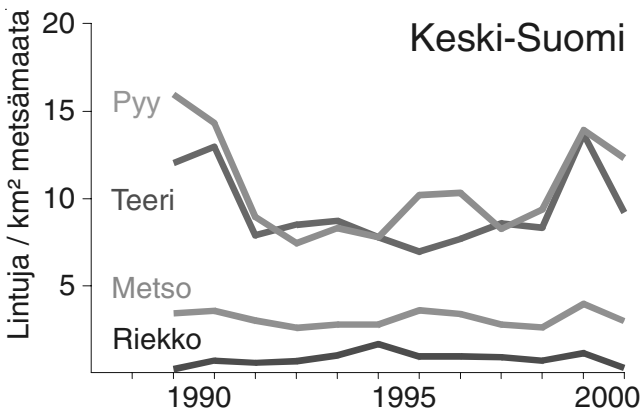
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Kainuun riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Keski-Suomi

Metsäkanalintujen yhteistiheys pieneni edellisvuodesta neljänneksen. Kokonaismuutokseen vaikuttivat erityisesti metso ja teeri, joilla kummallakin pudotusta oli noin 30 %. Kummankin lajin tiheyden pieneminen johtui heikosta lisääntymistuloksesta. Keski-Suomen metson tiheys on 20 % alempi kuin 1990-luvulla keskimäärin. Teeritiheys poikkeaa vain hieman pitemmän aikavälin keskiarvosta. Vaikka pyytiheys aleni jonkin verran edellisvuodesta, se on silti edeltäneen 10-vuotiskauden keskiarvon yläpuolella.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Keski-Suomen riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	3,0	33	3,3	-24	91
<i>Teeri</i>	9,1	47	4,4	-34	93
<i>Pyy</i>	12,2	48	3,9	-13	46
<i>Riekkö</i>	0,3	50	4,0	-76	33

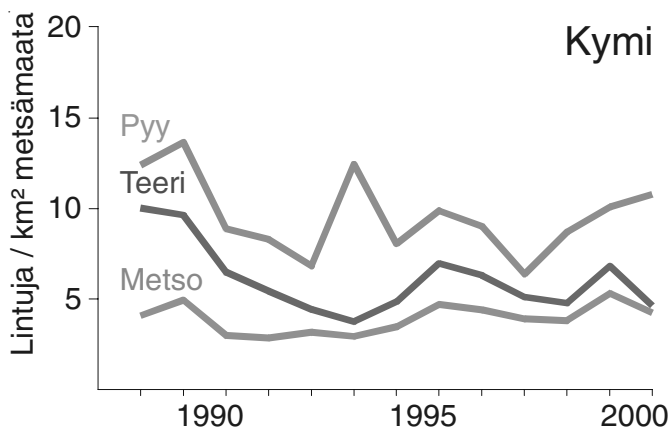
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Keski-Suomen riistanhoitopiirissä vuosina 1989-2000.

Kymi

Metson ja teeren huomattavan pudotuksen johdosta kaikkien lajien yhteistiheys aleni Kymessä kymmeneksen. Metson ja teeren vähentyminen johtui alhaisesta poikaslintujen määrästä. Pyytiheys sitä vastoin koheni hieman. Teeritiheys on tänä vuonna selvästi pienempi kuin aikaisempina kolmiolaskennan vuosina keskimäärin, kun taas pyyn tilanne on päinvastainen. Metson tiheys elokuussa 2000 on 1990-luvun keskiarvon tuntumassa.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Kymen riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsasus</i> <i>Yks./km²</i>	<i>Poikas-</i> <i>osuus (%)</i>	<i>Poikue-</i> <i>koko</i>	<i>Muutos</i> <i>(%)</i>	<i>Indeksi</i> <i>2000</i>
<i>Metso</i>	4,1	33	3,3	-22	107
<i>Teeri</i>	4,7	33	3,8	-32	75
<i>Pyy</i>	10,9	30	4,0	8	114
<i>Riekkö</i>	-	-	-	-	-

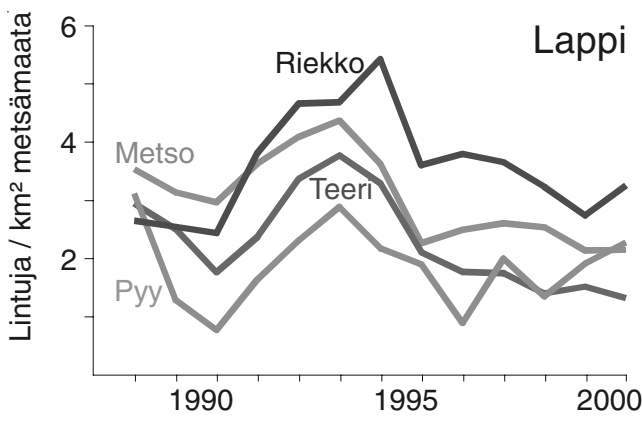
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Kymen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Lappi

Riistakolmiolaskentojen korkeimmat lappilaiset lintutiheydet todettiin vuosina 1994-95, kun taas muualla maassa suurimmat tiheydet on havaittu 1980-luvun loppuvuosina. Vaikka Lapin kokonaistiheys kohosikin lievästi edellisvuotisesta, se on edelleen hyvin alhainen ja alle puolet muun Suomen keskiarvosta. Metsotiheys oli sama kuin edellisvuonna, mikä on kolmanneksen alhaisempi kuin aikaisempien kolmiolaskentavuosien keskiarvo. Lapin teeritiheys laski vähän ja on vain puolet aikaisempien vuosien keskiarvosta. Lapin pyy- ja riekkotiheydet nousivat hieman edellisvuotisesta.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Lapin riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	2,1	33	3,0	-1	66
<i>Teeri</i>	1,3	36	2,6	-8	55
<i>Pyy</i>	2,2	52	3,7	16	120
<i>Riekko</i>	3,2	58	6,5	17	89

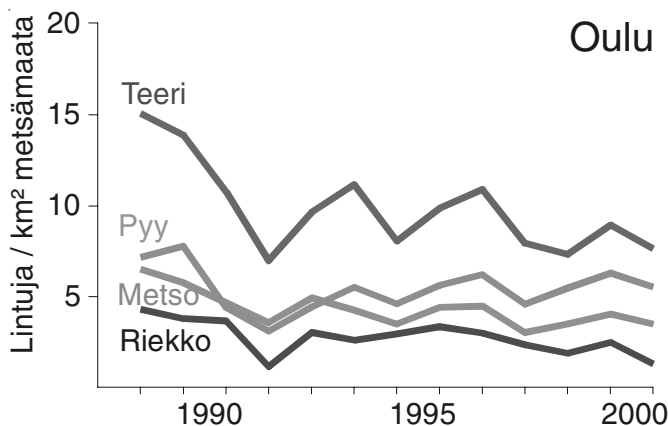
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Lapin riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Oulu

Lajien yhteistiheys laski edellisvuodesta 20 %. Vähentäminen koski kaikki lajeja, mutta riekolla tiheyden lasku oli huomattavaa, muilla lajeilla lievempää. Kaikilla lajeilla oli nähtävissä se, että poikaslintujen osuus oli edellisvuotista pienempi. Pyyn tiheys elokuussa 2000 oli kuitenkin sama kuin aikaisempien kolmiolaskentavuosien keskiarvo, mutta muut lajit olivat selvästi tämän keskiarvotason alapuolella. Oulun riistanhoitopiirille lasketut keskiarvot ovat siinä mielessä harhaisia, että olosuhteet ovat hyvinkin erilaiset eri puolilla tätä laajaa aluetta.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Oulun riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsas- Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	3,5	38	3,6	-14	79
<i>Teeri</i>	7,6	46	3,8	-15	76
<i>Pyy</i>	5,5	44	3,9	-14	101
<i>Riekko</i>	1,1	53	4,9	-57	37

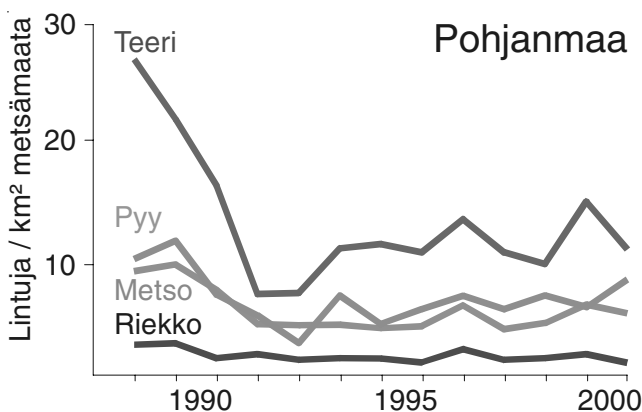
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Oulun riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Pohjanmaa

Metsäkanalintujen yhteistiheys pieneni hieman edellisvuodesta. Aivan kuten Oulun riistanhoitopiirissä, Pohjanmaanakin metso- ja teeritiheydet laskivat hieman ja riekkotiheys tuntuvasti. Pyykanta sitä vastoin vahvistui huomattavasti. Pyytiheys onkin selvästi aikaisempien vuosien keskiarvotason yläpuolella ja itse asiassa koko kolmiolaskentajakson parhaiden pyyvuosien tasolla. Muilla lajeilla asetelma on täysin käänteinen: elokuun 2000 tiheys on pitkäaikaiskeskiarvon alapuolella ja varsinkin riekko on kolmiokauden vaatimattomimmissa tiheyksissä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Pohjanmaan riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsasus</i> <i>Yks./km²</i>	<i>Poikas-</i> <i>osuus (%)</i>	<i>Poikue-</i> <i>koko</i>	<i>Muutos</i> <i>(%)</i>	<i>Indeksi</i> <i>2000</i>
<i>Metso</i>	5,0	40	4,0	-17	89
<i>Teeri</i>	11,5	50	3,9	-23	86
<i>Pyy</i>	8,6	52	4,2	47	131
<i>Riekko</i>	0,9	57	7,0	-47	55

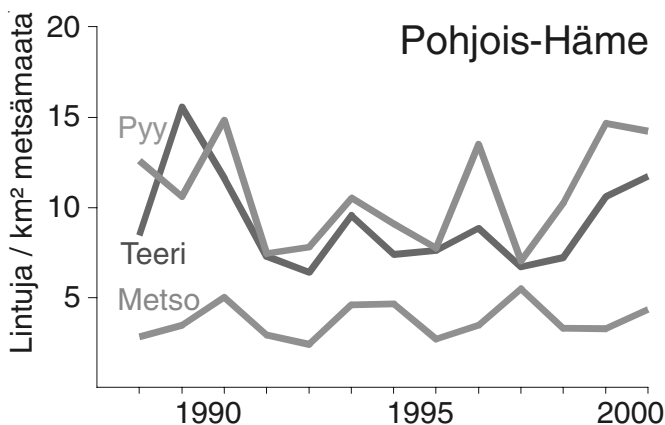
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Pohjanmaan riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Pohjois-Häme

Pohjois-Hämeen kokonaistiheys oli suunnilleen edellisvuotisella tasolla. Keskimääräinen tiheys, noin 30 lintuyskilöä neliökilometrillä, on Suomen korkeimpia. Metsotiheys koheni edellisvuotisesta selvästi ja teeritiheys lievemmin. Pyykanta on viime vuoden runsaudessa. Kaikkien kolmen lajin tiheydet elokuussa 2000 olivat korkeampia kuin aikaisempina riistakolmiovuosina keskimäärin, ja tiheydet ovat kolmiolaskentajakson parhaiden vuosien joukossa. Pohjois-Hämeen metsokantojen vaihtelu ei vaikuta myöskään aivan satunnaiselta, vaan siinä nähdään tiettyä lyhytjaksoista säännöllisyyttä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Pohjois-Hämeen riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	4,1	40	3,0	24	110
<i>Teeri</i>	11,9	55	4,5	12	133
<i>Pyy</i>	14,0	45	4,6	-5	133
<i>Riekko</i>	-	-	-	-	-

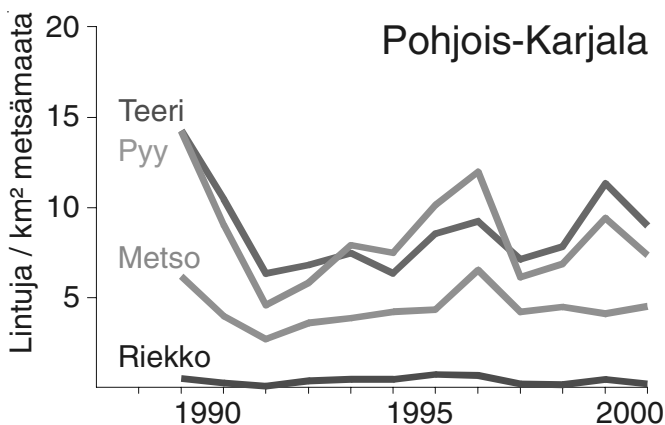
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Pohjois-Hämeen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Pohjois-Karjala

Pohjois-Karjalan kanalitujen yhteistiheys laski vähän edellisvuodesta. Metso runsastui hieman, mutta teeren ja pyyn tiheydet laskivat selvästi. Metson ja teeren elokuun 2000 tiheydet ovat aikaisempien kolmiolaskentavuosien keskiarvojen veroisia, mutta pyy ja riekko jäävät keskiarvotason alapuolelle. 1980/90-lukujen taitteen huippuvuosien jälkeinen aallonpohja vuonna 1991 oli syvä, ja sen jälkeen lintukannat ovat Pohjois-Karjalassa vahvistuneet lievästi.

Metsäkanalitukantojen tunnuslukuja Pohjois-Karjalan riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	4,4	50	3,6	7	101
<i>Teeri</i>	8,5	51	3,9	-25	98
<i>Pyy</i>	8,0	48	4,0	-15	94
<i>Riekko</i>	0,2	89	8,0	-58	49

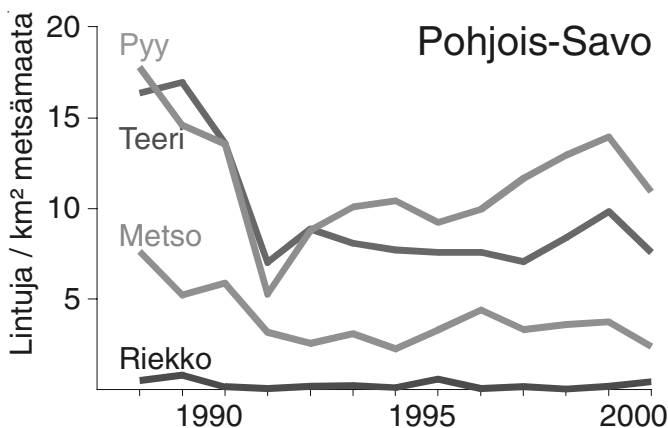
Metsäkanalitukantojen vaihtelu Pohjois-Karjalan riistanhoitopiirissä vuosina 1989-2000.

Pohjois-Savo

Metsäkanalintujen yhteistiheys aleni Pohjois-Savossa viidenneksen edellisvuodesta. Metsötiheys pieneni jyrkästi ja teeri- ja pyytiheydet huomattavasti. Riekkokeskiarvo osoitti nousua, mutta koska laji on täällä hyvin vähälukuinen, sattuma vaikuttaa tuloksiin tuntuvasti. Pyy- ja riekkotiheydet ovat kolmiolaskentakauden keskiarvojen tasolla, mutta metso- ja teeritiheydet ovat selvästi sen alapuolella. Kuten Pohjois-Karjalassakin, 1980-luvun lopun hyvin aallonpohja ajoittui vuoteen 1991. Teeri runsastui sittemmin tasaisesti vuoteen 1999 asti, mutta metso ja pyy eivät juuri ole kohentuneet lamavuoden 1991 tasosta.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Pohjois-Savon riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsas- Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	3,0	28	2,7	-18	76
<i>Teeri</i>	8,6	40	3,7	-13	87
<i>Pyy</i>	12,1	44	4,2	-14	105
<i>Riekkö</i>	0,4	20	2,0	98	142

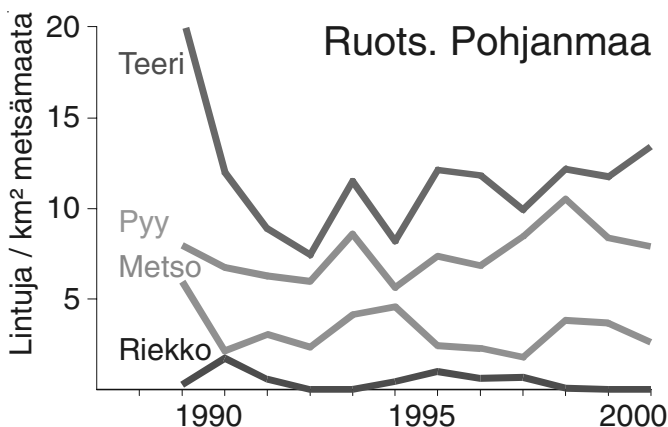
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Pohjois-Savon riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Ruotsinkielinen Pohjanmaa

Metsäkanalintujen kokonaistiheys oli Pohjanmaan rannikolla elokuussa 2000 edellisvuotisella tasolla. Pyytiheys ei muuttunut edellisvuotisesta mainittavasti, metsotiheys väheni selvästi ja teeritiheys puolestaan kasvoi. 1990-luvun alun laihojen vuosien jälkeen teeri- ja pyykannat ovat vahvistuneet tasaisesti, mutta metsotiheys ei ole juuri kohentunut. Ruotsinkielisen Pohjanmaan lintutiheys, noin 25 yksilöä/km² on kuitenkin – Pohjanmaan, Pohjois-Hämeen ja Keski-Suomen ohella – maamme korkeimpia.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Ruotsinkielisen Pohjanmaan riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	2,7	27	2,7	-26	82
<i>Teeri</i>	13,4	26	4,2	13	115
<i>Pyy</i>	7,9	33	3,6	-5	93
<i>Riekko</i>	-	-	-	-	-

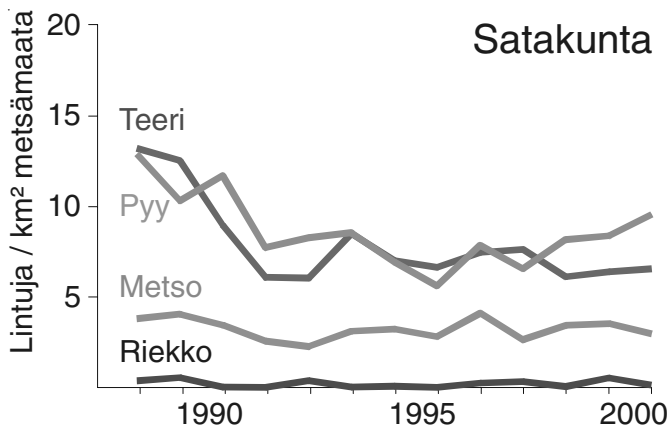
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Ruotsinkielisen Pohjanmaan riistanhoitopiirissä vuosina 1989-2000.

Satakunta

Satakunnan kokonaislintutiheys oli sama kuin vuotta aikaisemmin. Lajien välillä oli kuitenkin huomattavia eroja. Metsotiheys aleni selvästi, kun taas pyykanta vahvistui. Teeritiheys oli suurin piirtein sama kuin edellisellä vuonna. Riekkoja tavataan säännöllisesti Satakunnan riistakolmioilla, mutta tiheydet ovat alhaisia ja esiintyminen niin laimautta, että laskentatuloksiin liittyy sattuman vaikutuksesta suurta epävarmuutta. Metso- ja teeritiheydet olivat elokuussa 2000 selvästi alle kolmiolaskentakauden keskiarvon, mutta pyytiheys oli keskiarvoa korkeammalla tasolla.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Satakunnan riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsas Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	2,9	34	3,1	-18	89
<i>Teeri</i>	6,4	34	3,9	0	80
<i>Pyy</i>	9,4	49	3,8	13	110
<i>Riekkö</i>	-	-	-	-	-

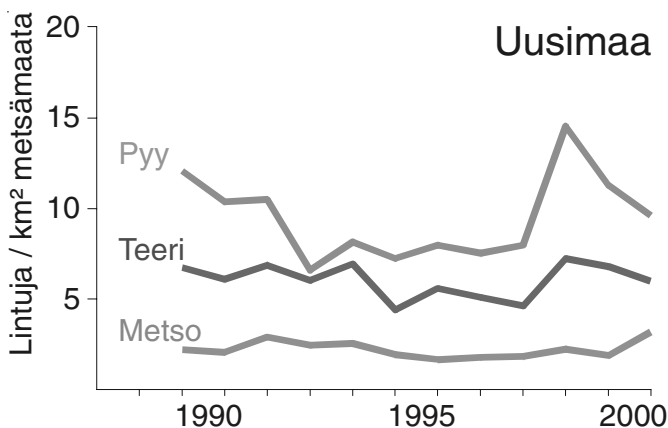
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Satakunnan riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.

Uusimaa

Kanalintujen yhteistiheys Uudellamaalla oli sama kuin edellisenä vuonna. Tulokset osoittaisivat metsokannan runsastuneen todella selvästi, mutta näin suuri kannankasvu ei ole mahdollinen, vaan vähälukuisen lajin esiintyminen alueen vähillä riistakolmiolla on niin sattumalle altista, että lukuihin tulee suhtautua varauksellisesti. Runsaampien lajien, teeren ja pyyn, tiheydet olivat hieman alhaisemmat kuin edellisenä vuonna.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Uudenmaan riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	3,1	21	4,0	63	143
<i>Teeri</i>	5,5	26	3,6	-20	91
<i>Pyy</i>	9,2	30	3,5	-18	97
<i>Riekkö</i>	-	-	-	-	-

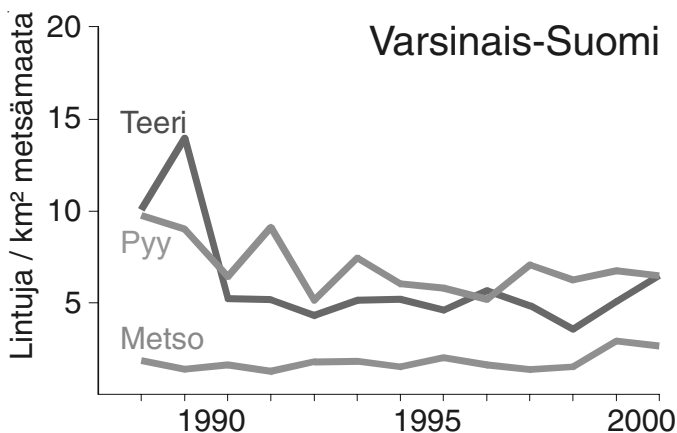
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Uudenmaan riistanhoitopiirissä vuosina 1989-2000.

Varsinais-Suomi

Riistanhoitopiirin laskettujen kolmioiden lukumäärä on koko maan alhaisin (10), joten tulosten tulkinnessa on oltava varovainen. Tulokset osoittaisivat kanalituntujen yhteistiheyden olevan sama kuin vuotta aikaisemmin. Tämän yleiskuvan taakse kätkeytyy metson väheneminen ja teeren runsastuminen; pyytiheys vaikuttaa myös alentuneen, mutta vain lievästi. Varsinais-Suomen lintutiheys on yhdessä Etelä-Hämeen kanssa toiseksi alhaisin koko Suomessa, noin 15 yksilöä metsäneliö- kilometrillä. Tämäkin tiheys on kuitenkin yli 1,5-kertainen verrattuna alhaisimman lintutiheyden alueeseen eli Lappiin.

Metsäkanalitukantojen tunnuslukuja Varsinais-Suomen riistanhoitopiirissä elokuussa 2000.

	<i>Runsas- Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Indeksi 2000</i>
<i>Metso</i>	2,6	39	3,5	-9	154
<i>Teeri</i>	6,3	30	4,3	25	104
<i>Pyy</i>	6,3	26	2,8	-6	90
<i>Riekkö</i>	-	-	-	-	-

Metsäkanalitukantojen vaihtelu Varsinais-Suomen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2000.